

Епископ Кирило у Недељу о митару и фарисеју богослужио у Храму Христовог Васкрсења у Подгорици

У недјељу, 21. фебруара 2021. године, у Саборном храму Христовог Васкрсења у Подгорици, одслужена је Света архијерејска литургија коју је служио Преосвећени Епископ буеносаирески и јужно-централно амерички г. Кирило којем је саслуживало свештено братство Саборног храма на челу са старјесином протојерејем-ставрофором Драганом Митровићем, протојерејем-ставрофором Далибором Милаковићем, као и протојерејима: Мирчетом Шљиванчанином, Бранком Вујачићем, протођаконом Владимиром Јарамазом, јерођаконом Натанаилом (Крушчићем), сабратом манастирске лавре Светог Симеона Мироточивог на Немањиној обали у Подгорици, и ђаконом Велимиром Бугарином.

Пастирским словом, након прочитаног Светог јеванђеља, обратио се протојереј Бранко Вујачић, са освртом на то што јеванђелска прича о митару и фарисеју поручује свима који се спремају у овим припремним седмицама за Часни пост и празник Васкрсења Христовог:

„Ова јеванђелска прича о два човјека, о митару и фарисеју, учи нас, браћо и сестре, како да се молимо Богу, како да се ми спремамо за празник Васкрсења Христовог. Она нас учи како и да иначе живимо том молитвом цариника који се искрено кајао и имао истинско смирење, а ријечи те молитве су: Боже милостив буди мени грешноме!”

Прота Бранко је такође указао и на то зашто један човјек из приче није био оправдан пред Богом а други јесте, указујући на контраст духовног стања које се огледа између гордости и смирености:

„Ова јеванђелска прича се завршава тако што нам открива да је овај скрушени и од свих презрени цариник, због свог истинског и дубоког покајања и смирења отишао оправдан Богу, док овај горди фарисеј није отишао оправдан Богу. Али, зашто је то тако? Како је могуће да онај који је формално све радио по Закону, који је постио два пута седмично и давао прилог, како он није пошао оправдан Богу? Једноставан је разлог. Он није имао љубави, био је горд, све је гледао са висине око себе, а он је у сред своје гордости која је у ствари темељ свакога гријеха био у ствари у паду људском, у паду због којег је отпао први анеђо, у истом оном паду због којег је пао први човјек у рају.

Пак овај други, цариник, он се молио и у прса се своја лупао, он нас поучава како да се молимо Богу, учи нас смирењу, пошто смирење је темељ сваке врлине. Како Господ и каже у првом блаженству: Блажени сиромашни духом, јер је њихово Царство Небеско’. Они који у духу су смирени и који се повинују Духу Божијем таквих је Царство небеско. Зато је цариник из приче отишао оправдан.”

Отац Бранко је у свом даљем обраћању нагласио да је смирење темељ поста и сваке врлине, као и нашег васкрсења, преумљења:

„Отац Јустин је говорио да са овом Недјељом митара и фарисеја почиње Васкрс, зато што је ова молитва Боже милостив буди мени грешноме!’ васкрсла цариника, васкрсла је грешника и оправдала га пред Богом.”

Подсјетио је да је и сам Господ показао бескрајну љубав, као и бескрајно смирење и послушање самим домостројем спасења:

„Господ Бог је и сам показао своје смирење тако што је као предвјечни Бог сишао на земљу и постао човјек и узео ово труло земљано тијело да би у свом смирењу отишао на стртадање и на крст и умро из смирења свога бескрајнога и љубави за човјеком да би човјека васкрсао и уздигао до Царства Божијега. Христос се осиромашео постајући човјек, да би човјека обогатио и узвео на небо.”

Поручио је да данашња поука из Светог јеванђеља гласи како требамо да се молимо ми који посјећујемо службе и стојимо у Храму на молитви.

“Не треба да се уносимо, да гледамо на онога другог у храму какав је и шта ради, како се понаша. Већ требамо бити као овај цариник, скрушени у срцу, смирени, сагледавајући своје падове, имајући наду у безобалну љубав Божију, имајући наду да онај који се пред Богом унизује, тога ће Бог узвисити’, закључио је прота Бранко.

Након одслужене Архијерејске литургије сабранима се обратио и Преосвећени Епископ буеносаирески и јужно-централноамерички г. Кирило који је пожелио вјерном народу срећан и благословен празник Светог Теодора Тратилата чије се мошти и налазе у Саборном храму Христовог Васкрсења у Подгорици.

mitropolija.com